

30te Mars 1876, der sigter til at forebygge, at Skibe, der kjøbes i Udlandet og derefter fare under dansk Flaag, ere usødygtige. Endelig er jo næsten alle danske Seilskibe klassificerede i Selstaber som franske Veritas og lignende Selstaber, navnlig i det nævnte, og naar man nu vil sige, at dette Selstabs Lilsyn ikke skulde være tilstrækkeligt, vil jeg her tillade mig at minde om, at der foreligger en Udtalelse fra den høitærede Minister angaaende dette Selstabs Agenter, hvori Ministeren siger, at et saadant Lilsyn er sagkyndigt og paalideligt, og at der ingensomhelst Klage har været kjendt angaaende Lilsynets Upaalidelighed. Dernæst vide vi jo, at disse Agenter føre Lilsyn med Skibene ikke blot under deres Bygning, men ogsaa bestandig senere, og at intet Skib opnaar Fragt, uden at være klassificeret i et saadant Selstab. Kommissionen gaar endog saa faavidt, at den siger, at endog Skibe, der ere gaaede ud af Klasse, ere sødygtige og kunne være det i mange Aar derefter. Naar man nu siger, at Staten ikke er kjent med at overlade denne Sag til Private, tror jeg dog, at man langt snarere maa sige, at Staten ingenlunde skal paatage sig, hvad der kan besjerges forsvarligt af Private. Det er jo navnlig Mandstabet paa Fragtskibe, som man vil sikkre mod at komme ud og fare med usødygtige Skibe. For Passagerflådens Vedkommende er man jo fuldstændig beroliget. Det synes mig da ganske naturligt, at man maa spørge, om Mandstabet ikke har talt, om Skibsførere, Styrmand og Matroser ikke have udtalt sig. Det er jo deres Liv, det gjælder. Der synes det mig mærkligt, at man ikke officielt har set noget Ønske fremfat fra de Vedkommende angaaende det Ønskelige i at faae en saadan Lov vedtagen. Man kan dog ikke mene, at disse Folk skulde være umælede og ikke istand til at erklære sig om denne Sag. Vi vide jo vel, at Sømanden siger: Vi Sømand gjør ei mange Ord, men det er vel lige saa sikkert, at, naar han har Noget at sige, siger han det kraftigt, kyndigt og klart. Jeg tror derfor, at var der virkelig Grund til et saadant Lovforslag, vilde man høre fra dem, der ere særlig interesserede i det. At de skulde være i den Grad beherskede af Nøderne, at de ikke kunne friggøre sig for hans Interesse og sige deres Mening rent ud, vil jeg ikke tro. Jeg vil derfor slutte mig til det, der blev udtalt af den første ærede Taler, at, hvad vi først skulde foretage os, er sammen med Nabolandene at vedtage en Lov, men, vel at mærke, efter at vi ogsaa for vort Vedkommende gjennem en Lov om Underfølgelse af Søulykker have skaffet os fuldstændig Oplysning paa dette Omraade. Jeg tror, at det vilde være en heldig Løsning af Spørgsmaalet, om der fandt en saadan Forhandling Sted med Nabolandene Sverig-Norge og Lydsland. Nu siger man, at Enhver, der eier et sødygtigt Skib kan være ganske rolig. Selv om han bliver un-

derkastet et saadant Lilsyn, kan han være sikker paa, at der ikke sker ham nogen Uret. Ja, hvis det var Lilsælbet, kunde man være fuldstændig beroliget; men man er ingenlunde sikker paa, at disse Inspektører, som Lovforslaget vil velsigne Skipperne med, ere virkelig sagkyndige. Jeg vil snarere tro, at Skipperne antage, at de, som blive ansatte som Skibsinspektører, ville være Søofficerer, og hvis det er Lilsælbet, kunne de ingenlunde være beroligede. En lille Ubetydelighed vil ofte gjøre, at Dommen vil falde i den Retning, at Skibet er usødygtigt, og den Vedkommende vil i mange givne Tilfælde ikke være istand til at give et Skjøn, der er fuldstændigt tilforladeligt, hvorimod den, der farer med Skibet, kjender det ganske anderledes. Et temmelig stærkt Eksempel paa, at det for saadanne Tilfælde vil være umuligt at fastsætte eller give bestemte Regler, saaledes at man i hvert Tilfælde kan være nogenlunde sikker paa, at det Skjøn, der bliver afgivet af Inspektøren, er rigtigt, foreligger jo her i Lovforslaget. Da Lovforslaget kom fra Kommissionen og senere fra Regjeringen, havde det en Mængde veiledende Bestemmelser i denne Retning. Landstinget har ganske strøget dem, sikkert med den Begundelse, at det er umuligt at fastsætte saadanne Bestemmelser. Det vil i de enkelte Tilfælde være Inspektørens Skjøn, som det kommer an paa. Derfor er det netop klart, at Skipperen ingenlunde kan være beroliget overfor Spørgsmaalet, om hans Skib bliver bedømt rigtigt i de fleste Tilfælde. Hvis man vil gennemføre Sagen paa den Maade, som Lovforslaget nu mener, er jeg bange for, at, idet man vil forebygge Misbrug, vil man i mange Tilfælde ogsaa komme til at forebygge Brug af Skibene; og det er allerede iforveien sikkert, at Skipperne ingenlunde nutildags ere heldigt stillede. Befragtningen lønner sig daarlige for mange Skibe og giver grumme lidt Udbytte, og for adskillige Skibe kan man endogtaa sige, at den giver Underflud istedetfor Udbytte. Naar man veed, at et af Landets største Nøderier, hvor omtrent alle Skibe ere klassificerede i Bureau Veritas' første Klasse med Stjerne, hellere vil seile under norsk Flaag end underkastet Inspektørernes Skjøn, vil jeg bede Folkethinget om at være varsomt, inden det gaar til at vedtage det Lovforslag, her foreligger. Vi skulde dog ogsaa minde, at Rigsdagen iaar har forkastet et Lovforslag om Ophævelse af Skibsafgiftene; vil man nu samtidig give denne Lov, som i mange Tilfælde vil hæmme den frie Virksomhed, uden at der egentlig er Grund dertil, tror jeg nok, man vil kunne sige, at man her giver Stene for Brød. Jeg tror ogsaa, at Folkethinget ikke vil være uwilligt til at tage det Hensyn til en saa stor Del af Danmarks Befolkning, at det nøie vil undersøge Sagen, inden det giver saa mange indskrænkende Bestemmelser. Ligesom den første Taler, vil jeg ogsaa minde om, at de Udgifter, Lovforslaget vil forarsage,